

100 pct. tilsagn om, at det medvirker Enhedslisten meget gerne til, og det skal være mig en fornøjelse at trykke på den røde knap dernede, når forslaget kommer til endelig behandling.

Poul Nødgaard (DF):

Ja, det her forslag har Dansk Folkepartis fulde tilslutning.

Måske hvis jeg skulle have lidt kritik til forslaget, så skulle det være, at det er lidt uforståeligt, at man giver frist helt til udgangen af 1996 – da kommer forslaget forhåbentlig, så går der yderligere ½ år med at få det bearbejdet her i Folketinget, og det vil sige, at så er vi fremme ved sommeren 1997, inden der sker noget – når man i bemærkningerne til beslutningsforslaget ser, at justitsministeren jo faktisk allerede i 1995 skulle være kommet med nogle konkrete forslag til løsninger.

Jeg vil lige sige en konkret ting om det, justitsministeren sagde tidligere på dagen, om at debatten af enkeltsager skal ikke sætte tempoet for, hvornår der skal ske noget konkret. Sådan tror jeg nogenlunde ministeren sagde. Det kan jeg måske til en vis grad være enig i, men når jeg så har sagt det, så vil jeg sige: Når det er sådan nogle alvorlige sager, som vi taler om her, så mener jeg godt, at enkeltsager også kan lægge et utroligt pres på én menneskeligt, også for at man foretager konkret handling.

Så er der noget, der har pint mig lidt her i dag. Det er, som det her forslag udlægges af flere af ordførerne, som om man vil dømme nogle på forhånd. Forslaget her taler jo ikke om at dømme nogen, der er alene tale om et forslag, der skal tage nogle initiativer til, hvorledes man bekæmper den organiserede kriminalitet, og derfor synes jeg, at debatten på det område har været noget skævvredet.

Nu ligger det jo sådan, at den stigende grove kriminalitet er noget, befolkningen er meget opskræmte over, og det er faktisk en af grundene til, at jeg appellerer til Folketingets flertal og specielt til justitsministeren, om at man arbejder meget hurtigt, for det er faktisk mere eller mindre et folkekrav, at det her eller noget i den retning kommer igennem, som det ligger i dag.

Jeg synes jo også godt, at man i så alvorlig en sag kunne sætte sig ned, eventuelt sammen med justitsministeren, og bearbejde dette forslag og justitsministerens tanker med henblik på at få lavet et forslag, som kunne komme hurtigere til behandling her i Folketinget end det, justitsministeren lægger op til.

Jeg synes, at hvis ikke Folketinget handler hurtigt, så svigter det ganske enkelt befolkningen. Og det er vel ikke det, der kan være meningen med at udgøre den lovgivende magt, at man svigter befolkningen. Det er helt uforståeligt for mig og for Dansk Folkeparti, at justitsministeren sådan tøver i denne her sag, for det er der jo tale om, når man ser, hvorledes justitsministeren allerede for 1½ år siden skulle være kommet med noget konkret. Og vi andre får afgjort det indtryk, at regeringen er handlingslammet, og det er den jo reelt her som i så mange andre sager.

Men vi vil støtte forslaget, og vi vil da naturligvis også medvirke til – jeg kan slet ikke forstå, det kan diskuteres – at forslaget her kommer til afstemning i Folketinget, når forslagsstillerne ønsker det frem, og det har været udvalgsbehandlet på normal vis. Det kan der slet ikke herse nogen tvivl om. Og da vil vi trykke på de grønne knapper.

Helge Adam Møller (KF):

Der skal sættes hårdt ind mod den organiserede kriminalitet. Det sagde justitsministeren for et par timer siden. Det sagde justitsministeren også den 29. marts 1995. Det var nemlig den dag, arbejdsgruppens rapport kom. Så kan man stille spørgsmålet: Har ministeren så gjort det? Og svaret kan enhver i denne sal give: Nej, nej og atter nej. Det har ministeren netop ikke gjort.

Ministeren siger, vi skal ikke lade enkeltsager sætte tempoet. Nej, men det har der jo heller ikke været tale om. Jeg tror, den enkeltsag, ministeren tænkte på, var mordet ude i Kastrup Lufthavn den 10. marts. Men jeg må gøre opmærksom på, at forslaget her er fremsat den 28. februar, altså 12 dage før dette skete.

Det er baseret på en handlingsplan, som justitsministeren selv satte i værk for mere end 2 år siden i foråret 1994, en handlingsplan, som blev offentliggjort for nøjagtig 1 år siden, og som vi har drøftet i Folketinget tidligere. Så man må nok sige, at hvis det er det tempo, som landets justitsminister og regeringen sætter, så sker der jo ikke noget.

Hvordan var det, da vi drøftede denne her rapport, som er baggrunden for beslutningsforslaget fra De Konservative og Venstre? Den drøftede vi jo i maj sidste år, den 18. maj. Der sagde ministeren: Nu kommer der lovforslag til efteråret. Og det var altså efteråret 1995. Det lovede justitsministeren den dag. Så var der åbningstalen, og denne gang var det statsmini-